

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.428 van 29 juni 2000
in de zaak A. 68.440/IX-1939.**

In zake : Christine DE RIDDER,
wonende te AFFLIGEM,
Ternatsestraat 10

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van DENDERMONDE,
dat woonplaats kiest bij
advocaat F. KENIS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Michielslaan 55/10.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Christine DE RIDDER op 5 april 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit genomen op 19 januari 1996 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde waarbij Piet VAN SCHUYLENBERGH benoemd wordt tot secretaris van het OCMW;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur D. MAREEN;

Gelet op de beschikking van 1 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOUTEILLE, die loco advocaat J. ZANARDI verschijnt voor verzoekster, en van advocaat F. KENIS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 3 augustus 1995 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde een tweede oproep te publiceren met het oog op de aanwerving van een secretaris. Onder meer verzoekster is kandidaat.

1.2. Er wordt een aanwervingsexamen gehouden, bestaande uit drie proeven.

Na de derde proef wordt verzoekster in de eindrangschikking op de derde plaats gerangschikt. Piet VAN SCHUYLENBERGH heeft de meeste punten.

1.3. Een nota voor de raad, opgesteld door de secretaris van de jury, geeft een beschrijving van de drie proeven, hoeveel kandidaten er deelnamen en hoeveel er slaagden en geeft vervolgens een overzicht van de

resultaten voor de vijf geslaagden per deel en dan het totaal.

1.4. Bij besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn van 19 januari 1996 wordt Piet VAN SCHUYLENBERGH met algemeenheid der uitgebrachte stemmen tot secretaris benoemd.

1.5. Met een brief van 25 januari 1996 -die verzoekster ontkent te hebben ontvangen- wordt aan verzoekster medegedeeld dat zij niet benoemd werd en dat de raad dat besliste in vergadering van 19 januari 1996.

1.6. Op 31 januari 1996 vraagt verzoekster een uittreksel uit de notulen van 19 januari 1996 van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende aanstelling van de secretaris van het OCMW.

Het OCMW stuurt haar daarop een afschrift van de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep te laat is ingesteld omdat de termijn om beroep in te stellen is beginnen lopen daags na 26 januari 1996, datum waarop verzoekster in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing, en het verzoekschrift meer dan zestig dagen later ter post werd afgegeven;

2.2. Overwegende dat verzoekster hierop antwoordt dat zij na het afleggen van de derde examenproef geen informatie meer heeft ontvangen van de verwerende partij zodat zij op 31 januari 1996 dan zelf om informatie heeft gevraagd en zij pas met een brief van 6 februari 1996 een afschrift kreeg van de bestreden beslissing; dat zij ontkent een brief van 25 januari 1996 te hebben ontvangen en stelt dat het aan de verwerende partij is

het tegendeel te bewijzen; dat zij ook de mening is toegedaan dat de termijn van beroep niet in kan gaan zolang de beslissing zelf, motivering inbegrepen, niet ter kennis is gebracht;

2.3.1. Overwegende dat verzoekster zich ten onrechte beroept op de regel dat de beroepstermijn niet ingaat vooraleer de beslissing genotificeerd wordt, daar die regel enkel geldt ten aanzien van degenen aan wie het bestuur een individuele beslissing ter kennis moet brengen; dat ter zake die verplichting niet gold voor verzoekster, die immers niet de adressaat van de bestreden beslissing is; dat men echter wel kan stellen dat de verwerende partij de verplichting had aan verzoekster, als kandidate voor een benoeming, mede te delen welk het resultaat van de benoemingsprocedure is geweest; dat aan die verplichting, althans naar het zeggen van de verwerende partij, werd voldaan doordat haar met een brief van 25 januari 1996 werd medegedeeld dat zij niet werd benoemd tot secretaris;

2.3.2. Overwegende dat, indien zij werkelijk heeft plaatsgehad, die mededeling van wat ten aanzien van verzoekster het resultaat van de benoemingsprocedure is geweest, echter niet zonder meer meegebracht heeft dat voor haar de termijn van beroep bij de Raad van State is ingegaan; dat daarvoor ook is vereist dat die mededeling haar een voldoende kennis heeft verleend van de inhoud en draagwijdte van de bestreden benoeming, zonder weliswaar dat verzoekster kennis moest krijgen van de volledige tekst ervan; dat in dezen de mededeling aan verzoekster dat zij niet was benoemd aan dat vereiste niet voldeed, aangezien bij een benoemingsbesluit het meest essentiële gegeven is, de identiteit van de benoemde, die ter zake niet aan verzoekster werd medegedeeld; dat de mededeling aan de niet benoemde kandidaten van wat het resultaat van de benoemingsprocedure is geweest, tot doel heeft de betrokkenen aan te zetten

om binnen een redelijke termijn nadere informatie in te winnen omtrent de benoeming en aldus, ook in het belang van het bestuur zelf, de geldigheid ervan niet te lang onzeker te laten; dat zij echter niet gelijk te stellen is met een notificering van de beslissing zelf;

2.3.3. Overwegende dat verzoekster, ook gesteld dat zij de brief van 25 januari 1996 heeft ontvangen, geen gebrek aan diligentie kan worden verweten aangezien zij reeds op 31 januari 1996 gevraagd heeft om kennis te krijgen van de beslissing zelf en deze haar werd toegezonden op 6 februari 1996; dat de beroepstermijn pas met de ontvangst van die informatie is ingegaan; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij betoogt dat het bestreden besluit niet is gemotiveerd zoals voorgeschreven door die wet, daar het niet aangeeft waarom de voorkeur wordt gegeven aan Piet VAN SCHUYLENBERGH en dat het vereiste van de geheime stemming de verwerende partij daarvan niet ontslaat; dat verzoekster erop wijst dat het met het oog op de benoeming georganiseerde examen geen louter "punten-vergelijkend" examen was en dat ook andere motieven, zoals haar zeventienjarige ervaring, mee dienden te spelen bij de beoordeling;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is, gelet op de appreciatie-elementen waarover de raad kon beschikken en gelet op de genomen beslissing die volledig conform het resultaat van het examen en van de gekende bekwaamheidsbewijzen was; dat de beslissing enerzijds uitdrukkelijk naar dat examen-

resultaat verwijst en naar het verslag van de examenjury waaruit blijkt dat Piet VAN SCHUYLENBERGH de beste resultaten had en anderzijds naar de ter beschikking liggende individuele dossiers van de kandidaten; dat de verwerende partij er ook op wijst dat een positieve motivering volstaat, dat het resultaat van een examen een bij uitstek objectief beoordelingselement uitmaakt, dat het maar zin had meer te motiveren indien daarvan werd afgeweken en dat zij in ondergeschikte orde wijst op het geheim karakter van de stemming;

3.1.3. Overwegende dat de voornaamste consideransen van het bestreden besluit de volgende zijn :

"Overwegende dat vijf kandidaten slaagden voor de 3 proeven, met name VAN SCHUYLENBERGH Piet, TESSIER Wim, DE RIDDER Christine, GORLE Peter en VAN DER MEERSCH Eddy;

Overwegende dat de individuele dossiers van deze kandidaten ter beschikking hebben gelegen van de raadsleden;

Overwegende dat door de Voorzitter het resultaat van de onderscheiden proeven wordt toegelicht, zoals vermeld in het verslag dd° 20 december 1995 van mevrouw A. YDENS, secretaris van de jury;

Overwegende dat tot geheime stemming diende overgegaan;

Gelet op het resultaat van de geheime stemming waarbij VAN SCHUYLENBERGH Piet de algemeenheid der uitgebrachte stemmen heeft bekomen";

Overwegende dat het bedoelde verslag van 20 december 1995 van de secretaris van de jury een overzicht geeft van de examenproeven en van de daarin door de kandidaten behaalde uitslag; dat eruit blijkt dat Piet VAN SCHUYLENBERGH over het totaal de meeste punten heeft behaald, namelijk 107,5 op 140 en verzoekster 89 op 140, waarmede zij als derde op vijf geslaagde kandidaten gerangschikt was;

Overwegende dat uit de formele motivering van het bestreden besluit, samengelezen met voormeld verslag, kan worden afgeleid dat de raad voor maatschap-

pelijk welzijn de examenuitslagen kende en wist dat Piet VAN SCHUYLENBERGH de meeste punten had behaald; dat er echter niet uit blijkt dat dit gegeven voor de raad voor maatschappelijk welzijn ook doorslaggevend is geweest om hem te benoemen; dat hierbij in aanmerking moet worden genomen, zoals verzoekster terecht stelt, dat het geen vergelijkend examen betrof zodat de raad eventueel ook met andere titels en verdiensten van de kandidaten rekening had kunnen houden; dat de omstandigheid dat de stemming geheim was de benoemende overheid er niet van ontsloeg haar beslissing naar de eis van de wet uitdrukkelijk te motiveren, daar deze op dat stuk geen onderscheid maakt; dat ter zake zulks overigens geen onoverkomelijke moeilijkheid kan hebben opgeleverd, gezien de beslissing met algemeenheid van stemmen werd genomen; dat het middel gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 6 van de Grondwet -thans artikel 10 van de gecoördineerde Grondwet- hierin bestaande dat de verwerende partij de titels en verdiensten van de kandidaten niet heeft vergeleken; dat het bewijs van een dergelijke vergelijking volgens verzoekster enkel kan worden geleverd door de bekendmaking van de met het belang van de dienst verband houdende motieven op grond waarvan de benoemende overheid geoordeeld heeft dat de geschiktheid van de benoemde kandidaat, blijkende uit zijn titels en verdiensten, groter is dan die van verzoekster, welk bewijs ter zake noch uit het benoemingsbesluit zelf noch uit het administratief dossier blijkt;

3.2.2. Overwegende dat verzoekster met dit middel blijkt te bedoelen dat uit het administratief dossier niet afdoende blijkt waarom de voorkeur werd gegeven aan Piet VAN SCHUYLENBERGH boven haar; dat buiten de gegevens die ter sprake zijn gekomen bij de bespreking van het eerste middel, het administratief dossier er geen

andere bevat waaruit kan blijken waarom precies de voorkeur werd gegeven aan voornoemde kandidaat; dat weliswaar kan worden vastgesteld dat hij voor het examen de meeste punten had behaald en ook nog over andere titels en verdiensten beschikte, wat redelijkerwijze kon volstaan om hem boven verzoekster en de andere kandidaten te verkiezen, doch de precieze redenen waarom dat ook zo is geweest inderdaad niet uit het dossier blijken; dat ook het tweede middel zoals verzoekster het formuleert gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit genomen op 19 januari 1996 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Dendermonde waarbij Piet VAN SCHUYLENBERGH benoemd wordt tot secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni 2000, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	J. BOVIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.